

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: III / 1338-0 / 2016.

Érkezett: 2016 JÚL 19.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: db

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Tölgyfa u. 1-3.**39.M.3336/2015/10.**

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a

jogtanácsos) által képviselt

felperesnek a

által képviselt **Budapesti Rendőr-
főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes ellen szolgálati idő
módosítása iránti kereseti kérelme folytán meghozta a következő**v é g z é s t:**A bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 155/B. §-ban
biztosított jogkörénél fogva**i n d í t v á n y o z z a**a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek
hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.)
BM rendelet (R.) 89. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak egyedi normakontroll
eljárás során történő felülvizsgálatát az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI.
törvény (Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:A felperes 2015. november 26. napján keresetet terjesztett elő, melyben kérte, hogy
a bíróság állapítsa meg, hogy a felperes szolgálati időpótlék szempontjából
számítandó szolgálati idejének kezdő időpontja 1987. 07. 27. napja, amely alapján
150 %-os mértékű szolgálati időpótlékra jogosult.

A felperes a kereseti kérelemben az alábbiakra hivatkozott.

A szolgálati időpótlék tekintetében a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek
hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a
továbbiakban: új Hszt.) 156. § (1) bekezdés, továbbá az új Hszt. 280. § (1) bekezdés
rendelezései az irányadóak. A 156. § (1) bekezdés utolsó mondata értelmében „a
szolgálati időpótlékra való jogosultságot a hivatásos szolgálati idő
figyelembevételével kell megállapítani.” Azt pedig, hogy mely jogviszonyokat kell
beszámítani a hivatásos szolgálati időbe, az új Hszt. 280. § (1) bekezdése sorolja fel
taxatíven. A hivatkozott jogszabályhely g) alpontja szerint e körbe tartoznak az 1996.
évi XLIII. törvény, azaz a régi Hszt. alapján elismert és beszámított szolgálati idők.Az új Hszt. 156. § (1) bekezdésének és 280. § (1) bekezdésének összevetése
alapján megállapítható, hogy a szolgálati időpótlékra való jogosultság szempontjából
a régi Hszt. alapján elismert és beszámított időket (így a régi Hszt. 326. §-329. §-ai
szerinti szolgálati időket) is figyelembe kell venni.

A 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet ugyanakkor a régi Hszt-re hivatkozással a tényleges hivatásos állományban eltöltött időre szűkíti a szolgálati időpótléokra való jogosultság szempontjából beszámítható időt. Az új Hszt. azonban nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelyből ez a szűkítés levezethető lenne és felhatalmazást sem ad a belügyminiszternek ilyen jellegű szabályozásra.

Az alperes az ellenkérelmében az alábbiak miatt nem osztotta a felperes érvelését.

Nem vitás, hogy ha a BM rendelet, valamint annak hivatkozott rendelkezései a perbeli időszakban hatályban voltak, azok jelenleg is hatályosak. Azért, mert az új Hszt. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelyből a BM rendeletben foglalt szűkítés levezethető lenne, továbbá az, hogy nem ad a belügyminiszternek felhatalmazást ilyen jellegű szabályozásra, nem jelenti azt, hogy a BM rendelet nem alkalmazandó jelen ügyben. A BM rendelet az új Hszt. háttérjogszabályának tekinthető, amely kiegészíti, pontosítja az új Hszt-t. Amennyiben igaz lenne a felperesi felvetés, akkor a BM rendelet nem illeszkedne a jogszabályi hierarchiába, következésképpen nem léphetett volna hatályba.

A felperes kezdeményezte, hogy a bíróság forduljon az Alkotmánybírósághoz a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) Belügyminisztériumi rendelet (R.) 89. § (2) bekezdésében foglaltak Alaptörvény-ellenességének egyedi normakontroll keretében történő vizsgálata érdekében.

Az új Hszt. 156. § (1) bekezdése értelmében a szolgálati időpótlék a hivatásos állomány tagját szolgálati viszonyban eltöltött 10 évtől kezdődően megillető, a szolgálatban eltöltött 5 évenként növekvő mértékű, a rendvédelmi illetményalap meghatározott százalékában megállapított illetményelem. A szolgálati időpótlék mértékét a 10. melléklet tartalmazza. A szolgálati időpótléokra jogosultságot a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével kell megállapítani.

Az új Hszt. 280. § (1) bekezdése szerint ahol e törvény hivatásos szolgálati időről rendelkezik, szolgálati időként kell figyelembe venni:

- a) a rendvédelmi szervnél szolgálati viszonyban töltött időt,
- b) a rendvédelmi szervnél kormánytisztviselői, köztisztviselői, közalkalmazotti, igazságügyi alkalmazotti jogviszonyban és munkaviszonyban töltött időt,
- c) e törvény hatálya alá tartozó másik rendvédelmi szervnél szolgálati viszonyban töltött időt,
- d) a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses katonai állományában töltött időt,
- e) az a) és b) pont alá nem tartozó költségvetési szervnél kormányzati szolgálati jogviszonyban vagy közszolgálati jogviszonyban töltött időt, ha a szolgálati viszony e jogviszonyok valamelyikéből áthelyezéssel vagy közvetlenül kinevezéssel jött létre,
- f) az a) és b) pont alá nem tartozó költségvetési szervnél közalkalmazotti, igazságügyi alkalmazotti, bírói vagy ügyészi jogviszonyban eltöltött időt, ha a szolgálati viszony e jogviszonyok valamelyikéből áthelyezéssel vagy közvetlenül kinevezéssel jött létre,

g) e törvény hatálybalépése előtt a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: 1996. évi XLIII. törvény) rendelkezései alapján elismert és beszámított időt, valamint
h) a sor- és tartalékos katonai szolgálatban eltöltött időt.

Az új Hszt. 280. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések rögzítik, ahol a Hszt. tényleges szolgálati időről rendelkezik, milyen időtartamokat kell szolgálati időként figyelembe venni.

Az új Hszt. 280. § (1) bekezdéséhez fűzött, törvényalkotói indokolás értelmében, a törvény megkülönbözteti a hivatásos szolgálati időt és a tényleges szolgálati időt és az egyes jogintézményeknél rögzíti, hogy mely fogalomra tekintettel kell a szolgálati időt számítani. A hivatásos szolgálati idő irányadó a felmentési idő, a végkielégítésre jogosultság, a pótszabadság, a szolgálati időpótlékra való jogosultságra, a jubileumi jutalomra való jogosultság szempontjából.

Az új Hszt. 280. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések értelmezéséből és az ahhoz fűzött törvényi indokolásból az állapítható meg, hogy azonos szolgálati időtartam számítás alapján kell megállapítani a felmentési időre, a végkielégítés jogosultság, valamint a szolgálati időpótlékra való jogosultság kezdő időpontját.

Az R. 89. § az alábbiakat mondja:

(1) A hivatásos állományba történő kinevezéskor meg kell állapítani a Hszt. 280. § (1) bekezdése és (4) bekezdés a) pontja alapján

- a) a felmentési idő,*
- b) a végkielégítés,*
- c) a pótszabadság,*
- d) a jubileumi jutalom, és*
- e) a szolgálati időpótlék*

szempontjából a hivatásos állomány tagjának hivatásos szolgálati idejét.

(2) A Hszt. 280. § (1) bekezdés g) pontja alkalmazásában az (1) bekezdés a)-d) pontja szempontjából a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 326-329. §-a alapján beszámított szolgálati időt, az (1) bekezdés e) pontja szempontjából a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 100/A. § (2) bekezdésében meghatározott időt kell figyelembe venni.

A fentiekben idézett rendelkezések értelmezése és összevetése alapján az állapítható meg, hogy érdemben és tartalmilag a rendelet vonatkozó rendelkezései a már hatályon kívül helyezett régi Hszt. 100/A. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozással, a ténylegesen hivatásos állományban eltöltött időre (tényleges szolgálati időre) szűkíti a szolgálati időpótlékra való jogosultság szempontjából beszámítható időtartamot, eltérően a felmentési idő, végkielégítés, pótszabadság, illetve jubileumi jutalom jogosultság szempontjából beszámítható időtartamtól (hivatásos szolgálati időtől).

Fentiekből következően az R. 89. § (1) bekezdése, az új Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában, a bekezdésben megjelölt új Hszt. rendelkezéseihez nem kapcsolódóan határoz meg rendelkezéseket, a R. 89. § (2) bekezdésében

meghatározott rendelkezés pedig az új Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában, azt szűkítve, a szolgálati időpótléokra való jogosultság kezdő időpontját nem a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével, hanem a tényleges szolgálati idő figyelembevételével rendeli megállapítani, amely az új Hszt. 156. § (1) bekezdésébe, valamint a 280. § (1) bekezdésébe ütközik.

Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése szerint jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Jogszabály továbbá a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete.

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

Az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése szerint a Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

A Belügyminiszter a 31/2015 (VI. 16) BM rendelet megalkotására az új Hszt. 341. § (1) bekezdés 6. pont a), b), c), d), e) és f) alpontjában, 7. pontjában, 14. pontjában, 19. pontjában, 20. a), b), és c) alpontjában, valamint 26. pontjában foglaltakra kapott felhatalmazást a rendelet megalkotására.

Az új Hszt. 341. § (1) bekezdésének hivatkozott pontjai és alpontjai alapján az látszik megállapíthatónak, hogy a Belügyminiszter nem kapott arra törvényi felhatalmazást, hogy az általa megalkotott miniszteri rendeletben a szolgálati időpótléokra való jogosultság kezdő időpontja tekintetében az új Hszt.-ben foglalt rendelkezéstől eltérően, azt szűkítve, a hivatásos szolgálati idő helyett, a tényleges szolgálati idő alapján határozza meg a szolgálati időpótléokra való jogosultság szempontjából beszámítandó szolgálati időtartamot.

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.

Mindezek alapján a bíróság álláspontja az, hogy az R. 89. § (1) bekezdés rendelkezései a már hatályon kívül helyezett régi Hszt. 100/A. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozással a ténylegesen hivatásos állományban eltöltött időre szűkíti a szolgálati időpótléokra való jogosultság szempontjából beszámítható időtartamot, az új Hszt. 156. § (1) és 280. §-al ellentétesen. Az R. 89. § (1) és (2) bekezdése az új Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában a bekezdésben megjelölt új Hszt. rendelkezéseikhez nem kapcsolódóan határoz meg előírásokat.

Az R. 89. § (2) bekezdésben foglalt rendelkezés érdemben és tartalmilag az új Hszt. 156. § (1) bekezdésbe, a 280. § (1) bekezdésbe ütközően a szolgálati időpótléokra való jogosultságot nem a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével, hanem a tényleges szolgálati idő figyelembevételével állapítja meg.

Fentiekből következően a támadott jogszabály az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseibe ütközik.

Az Abtv. 25. §-a úgy rendelkezik, ha a bírónak az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek Alaptörvény ellenességét észleli, a bírósági eljárás felfüggesztése mellett az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabályi rendelkezés Alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az Alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

A bíróság a Pp. 155/B. §-a alapján az Alkotmánybíróságnak a jogszabályi rendelkezés Alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló eljárását az Abtv.-ben foglalt szabályok szerint hivatalból, vagy kérelemre kezdeményezheti. A bíróság ezen eljárását az a fél kezdeményezheti, aki szerint a folyamatban lévő ügyében alkalmazandó jogszabály Alaptörvény-ellenes.

A bíróság a felperes indítványát megalapozottnak találta, ezért a 39.M.3336/2015. számú per tárgyalását felfüggesztette és az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezéséről határozott.

A bíróság a fenti kifejtett indokok alapján kéri az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az R. 89. § (1) bekezdése és 89. § (2) bekezdése Alaptörvény-ellenességét, és e jogszabályhelyeket semmisítse meg, továbbá kéri a támadott jogszabályhely alkalmazásának kizárását a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 39.M.3336/2015. számon folyamatban lévő eljárásban.

Budapest, 2016. május 25

dr. Boda Zoltán s.k.
eljáró bíró

A kiadvány hiteleül:

kiadó

